

תסריט פרק 1 - בעיות ניקוז \ ליאור דויד

סצנה 1

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
	גיל חוזר עייף לדירה. ניגש למטבח ומגלה גרב בודדת מונחת בקפידה בתוך הכיור. הוא מתפרץ לחדרו של גוסטבו, ששוכב על מיטתו בתחתונים ומעשן ג'וינט.
יש גרב בכיור.	גיל:
אה.	גוסטבו: <אדיש, בוהה באוויר>
יש גרב בתוך הכיור. למה?	גיל: <בקול הולך ומתגבר>
לא יודע. מי שם זה שם?	גוסטבו:
יש לי כמה ניחושים.	גיל:
מי יכול להיות שם זה הגרב? למה בכיור?	גוסטבו:
גוסטבו, למה יש גרב בכיור?!	גיל: <מתפרץ>
אה כן זה אני! לא זוכר למה שמתי בכיור. אה, כן! לא היה לי מקום, שכחתי, לא שמתי לב.	גוסטבו:
גרביים שמים בנעליים. במכונת כביסה. בארון. לא-בתוך-כיור! ואם כבר, איפה הגרב השניה?!	גיל:
אתם מוכנים לסתום? אני מנסה לא להיכשל בעוד מועד ב'! היי, מה זה? אתה מעשן פה? ועוד ירוק? אמרתי לך שזה עושה לי רע!	דניאלה מתפרצת מדלת חדרה הסמוך, בשיער פרוע ולבוש מסמורטט:
אני אומר לך מה עושה בחדר שלך? חדר שלי, שכירות שלי, עושה מה בא לי.	גוסטבו מסובב את מבטו אל דניאלה, מנופף אליה בידו המחזיקה בג'וינט בתנועות מזלזלות:
יש פאקינג גרב בכיור! בכיור! גרב! ואחת!!!	גיל:
למי אכפת? מי בכלל מגיע למטבח בתקופת מבחנים?	דניאלה:
אני יודע מי לא מגיע למקלחת בתקופת מבחנים...	גיל מעווה את פניו אל דניאלה:

<p>איזה מזל שלא שאלתי אותך מה לעשות עם הגוף שלי...</p> <p>הגוף שלך הוא שלך, אבל הסירחון הוא מפגע ציבורי.</p> <p>מי אתה בכלל שתגיד לי...</p> <p>שותקים! שותקים! אתם דופקים את סאטלה שלי!</p>	<p>דניאלה <בסרקסטיות></p> <p>גיל:</p> <p>דניאלה <צועקת></p> <p>גוסטבו:</p>
---	--

2 **צנה**

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
<p>בליל צעקות וקולות מאבק. "אביבה, הם... אני מעשן איפה בא לי!...הגרב המסריחה ש'ך..."</p>	<p>פנסיונרית מרימה את הטלפון המצלצל שלה (צלצול של מנגינה קלאסית מוכרת) ומקרבת בזהירות את המכשיר לאוזנה מבלי להצמיד אותו. היא לא אומרת מילה, רק מקשיבה.</p> <p>אביבה מרחיקה את הטלפון מאוזנה ומנתקת את השיחה בשוויון נפש.</p>

3 **צנה**

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
<p>אתמול דיברנו על זה!</p> <p>זהו, חייבים לקרוא למישהו. הכל מוצף ומגעיל.</p> <p>יונתן, ריכוז, ריכוז! יש סתימה!</p> <p>אהה, כן... האמת התקשרתי כבר לאביבה, אבל</p>	<p>יונתן יושב בחדר שלו על המיטה וקורא ספר על אמנות הפיתוי. צליל חבטות מעבר לקיר שובר את ריכוזו. הוא חובט חזרה בקיר באגרופו.</p> <p>יונתן:</p> <p>טופז יוצאת עטופה מגבת מחדר המקלחת, שנמצא בטווח מבט מדלת חדרו הפתוחה של יונתן. היא נרגנת, מסננת כמה מילים לעצמה ואז אומרת ליונתן:</p> <p>יונתן מסתכל עליה בלי לומר מילה.</p> <p>טופז מרימה את קולה ומכה באצבע צרדה תוך כדי הנפת ידיים:</p> <p>יונתן מתעורר מבקרת השיוט שלו ואומר:</p>

בכל פעם שאני מנסה להשיג אותה היא במקרה נכנסת למעלית או מנהרה ואז השיחה מתנתקת.	
מה יש לה זאתי? ערקה לחמאס?	טופז:
כנראה.	יונתן:
נו, אז אל תשב שם כמו לולב. תעשה משהו עד שהאינסטלטור יגיע! אני חייבת להתקלח!	טופז דוחקת:
למה דווקא אני?!	יונתן:
כי אתה הגברבר של הדירה הזו.	טופז, בקול פלרטטני:
בחלומות שלך.	יונתן מגחך אליה.

4 סצנה

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
נו, אתה רואה שם משהו?	<שוט מנקודת המבט של פתח הניקוז> יונתן בוחן את פתח הניקוז של המקלחון. טופז מתבוננת מאחור:
לא.	יונתן:
היוש! הגיע המשלוח מסופר יודה! מה זה, מה אתם עושים?	פנים נוספות של בחורה נדחקות מאחור. זו נועה.
נועה, לכי מפה.	יונתן:
למה? דווקא נראה לי די מעניין.	נועה:
יונתן מטפל בסתימה שהוא עשה במקלחת.	טופז:
יודעת מה? בואי נעשה את זה מעניין. אני הולך להוציא את מה שיש בפנים. ומי שהראיות יוכיחו שהוא אחראי לסתימה, הוא זה שינקה את כל הגועל הזה.	יונתן: <מבט כועס לטופז>
יודע מה? בסדר, יא בכיין.	טופז:
תשאירו אותי מחוץ להתערבות שלכם, תודה.	נועה:
ממש לא, חמודה. את גם גרה כאן.	טופז:

<p>יודה, מה שלא יקרה כאן, אתה העד.</p> <p>אההה...</p> <p>שום "אהה"</p> <p>למה להיות חוראני? תשתמש בכפפות שהזמנתם, אם כבר.</p> <p>טוב, יודה, תעדכן אותנו בהזדמנות. אנחנו בינתיים אצל השכנים.</p> <p>המים עדיין לא יורדים.</p> <p>אוך.</p> <p>תביא רגע.</p>	<p>נועה נועצת מבט בטופז. היא מושכת אליה את יודה השליח.</p> <p>יודה <נבוך></p> <p>נועה:</p> <p>יונתן מזיז את ידו לכיוון הניקוז.</p> <p>יודה מושיט ליונתן זוג כפפות גומי.</p> <p>יונתן מכניס את היד המכוסה כפפה לתוך הניקוז. הוא משליך החוצה כל מיני שיירים מגעילים, וכולם מעווים את פניהם. טופז ונועה קמות ברתיעה.</p> <p>טופז:</p> <p>הבנות מסתלקות.</p> <p>יונתן מביע את מורת רוחו על הבריחה של הבנות, אבל הן מנפנפות אותו ונעלמות.</p> <p>יודה:</p> <p>יונתן:</p> <p>יודה מבקש את הכפפה מיונתן. הוא מכניס את ידו לניקוז ושולף משם משהו שגורם להם להסתכל אחד על השני בתמיהה.</p>
---	---

5 צנה

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
<p>מה קורה חברים? הצעקות זה בסדר, לא לפחד. אולי ראיתם זה גרב שלי?</p> <p>גוסטבו, אפשר להשתמש לכם במקלחת?</p> <p>לא לא, קודם כל דניאלההה!</p>	<p>גוסטבו פותח את דלת הדירה שלו בתחתונים, כשהגרב מהכיור נמצאת על כתפו. טופז, יונתן ודניאלה שם. מאחור עוד נשמעות צעקות וטריקת דלתות.</p> <p>גוסטבו:</p> <p>טופז <עצובה></p> <p>גיל צועק מפנים הדירה:</p>

<p>כן חברים, למה לא. מקלחת אצלכם התקלקלה? בערך. הדהודי צעקות מהחדרים הפנימיים. חדשות מרעישות! מה, חוץ מזה שאתה מענג את עצמך במקלחת? דממה בכל הדירה. מה, ברצינות?! אני מקווה שאף אחת מכן לא נפלה שם על התחת. לפחות הוא לא שם גרביים במקלחת. סליחה, לפחות הוא לא שם גרב אחת במקלחת! לפני שאתן צולבות אותי, יודה גילה מה גרם לסתימה. אההה! גרב שלי! יופי יופי! גוסטבו, מה יש לך לחפש במקלחת שלנו? מה אתה עושה שם? יונתן יודע מה... השותפים שלי כועסים אותי, אז חושב לכם זה לא אכפת אולי, כן? אוקיי, תודה חברים. היה כיף. אני זזתי. לא, יודה! שותה קפה. יושב איתנו! לא, אני באמת נורא ממהר... יודה בבקשה תגיד להם משהו! בית משוגעים</p>	<p>גוסטבו: נועה: גוסטבו מגרד בראשו. יונתן ויודה מגיעים לדירה של גוסטבו ברוח סערה. יונתן: טופז: כולם מסתכלים על יונתן. דניאלה, מחדר פנימי: גיל, גם מהחדר פנימי: יונתן: יודה מרים בזהירות את הגרב, רטובה מטפטפת ומטונפת. גוסטבו: גוסטבו לוקח את הגרב הרטובה ושם את שתי הגרביים על כפות רגליו. יודה ויונתן נגעלים, טופז ונועה קופאות. נועה: גוסטבו, טופח על כתפו של יונתן ומחייך בכלימה: טופז ונועה על סף בכי. יודה מתקדם לכיוון הדלת בחיפזון: גוסטבו עוצר אותו. יודה: נועה <בוכה>:</p>
---	--

<p>כאן. כולם פסיכים!</p> <p>יונתן, אני יודע שקשה שם בחוץ, בעולם הדייטינג. אבל אני מבטיח לך שאם תתאמץ, תיתן לעצמך להיכשל ותלמד מהטעויות שלך, גם לך בסוף תהיה חברה! ותהיה נחמד לשותפות שלך, אולי יום אחד הן ישדכו לך מישהי. תהיה שותף טוב, יונתן. תהיה שותף טוב.</p> <p>אני יכול ללכת עכשיו? בבקשה?</p> <p>ותחליפו את הצילינדר בדלת הראשית. לא מזיק להיות זהירים.</p> <p>ביי יודה! הצלת אותנו, יודה! צא לשלום, יודה!</p>	<p>יודה, בפנים של אחד שמבין שגורלו נגזר, ניגש ליונתן, תופס בכתפיו ונואם ברגש: <מנגינת כינור מרגשת ברקע>:</p> <p>יונתן מהנהן בהתרגשות.</p> <p>גוסטבו מוחא כפיים באיטיות, בהשתאות.</p> <p>יודה:</p> <p>הם מהנהנים לו ומנופפים לו כגיבור כשהוא יוצא מהדירה. גוסטבו מצדיע לו. רגע לפני שהוא יוצא מהדלת, הוא לוחש לבנות:</p> <p>והוא יוצא.</p> <p>טופז נועה וגוסטבו עומדים בפתח הדלת ומנופפים ליודה המתרחק מהם. יונתן מגיע מאחור ונעמד ליד נועה כדי לנפף לו גם. כשנועה מבחינה בו, היא תוקעת בו מבט, והוא נסוג לאחור.</p>
--	---

סצנה 6 - אפטר קרדיטס

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
<p>אבל למה רק גרב אחת? למה רק אחת?</p> <p>סתום כבר!</p>	<p>גיל שוכב על הגב במיטה שלו בחושך בעיניים פקוחות וממלמל לעצמו:</p> <p>מישהו הולם על הקיר, וקולו של יונתן נשמע, עצבני:</p>